

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 115/10
V Lucemburku dne 25. listopadu 2010

Rozsudek ve věci C-47/09
Evropská komise v. Italská republika

ITÁLIE TÍM, ŽE POVOLILA PRODEJNÍ NÁZEV „ČISTÁ ČOKOLÁDA“, PORUŠILA PRÁVO UNIE

Správné informování spotřebitelů může být zajištěno uvedením na etiketě, že se ve výrobku nevyskytují náhradní rostlinné tuky.

Právo Unie týkající se označování kakaových a čokoládových výrobků¹ harmonizuje jejich obchodní názvy. Pokud obsahují jiné rostlinné tuky než kakaové máslo (zvané tuky náhradní) do obsahu 5 %, jejich název zůstává nezměněn, avšak jejich etiketa musí tučným písmem uvádět zvláštní údaj „kromě kakaového másla obsahuje rostlinné tuky“.

U čokoládových výrobků obsahujících výlučně kakaové máslo je možné na jejich etiketě tuto informaci uvést za předpokladu, že tato informace je správná, nestranná, objektivní a neuvádí spotřebitele v omyl.

Italská právní úprava stanoví možnost, aby údaj „čistá čokoláda“ tvořil doplněk nebo součást prodejních názvů nebo aby byl uveden kdekoli jinde na etiketě výrobků, které neobsahují náhradní rostlinné tuky, a stanoví správní pokuty (od 3000 do 8000 eur) za porušení této právní úpravy.

Komise podala žalobu pro nesplnění povinnosti u Soudního dvora proti Itálii, již poukazovala na to, že tento členský stát zavedl dodatečný prodejní název pro čokoládové výrobky podle toho, zda mohou být považovány za „čisté“, či nikoliv, což představuje porušení směrnice a je v rozporu s judikaturou Soudního dvora. Komise se domnívá, že spotřebitel musí být informován o tom, zda se v čokoládě vyskytují, či nevyskytují náhradní rostlinné tuky prostřednictvím označení, a nikoliv prostřednictvím samostatného prodejního názvu.

Soudní dvůr úvodem připomíná, že Evropská unie zavedla **úplnou harmonizaci** prodejních **názvů** kakaových a čokoládových výrobků s **cílem zaručit jednotnou povahu vnitřního trhu**. Tyto prodejní názvy jsou **povinné a vztahují se pouze na výrobky uvedené v právním předpisu Unie**. Po tomto upřesnění Soudní dvůr konstatuje, že tento právní předpis **nestanoví prodejní název „čistá čokoláda“ a neumožňuje jeho zavedení vnitrostátním zákonodárcem**. Za těchto podmínek je italská právní úprava v rozporu se systémem prodejních názvů vytvořeným právem Unie.

Mimoto Soudní dvůr poukazuje na to, že **systém dvojích názvů zavedený italským zákonodárcem není v souladu ani s požadavky práva Unie co se týče nezbytnosti, aby měl spotřebitel informace, které jsou správné, nestranné a objektivní a které ho neuvádějí v omyl**. V judikatuře Soudního dvora² bylo totiž již konstatováno, že přidání náhradních rostlinných tuků do kakaových a čokoládových výrobků, které splňují minimální požadavky na obsah stanovené právním předpisem Unie, podstatně nemění jejich povahu natolik, že jsou přeměněny v jiné výrobky, a v důsledku toho neodůvodňuje rozdíl v jejich prodejních názvech.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy (Úř. věst. L 109, s. 29; Zvl. vyd. 15/05, s. 75) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/36/ES ze dne 23. června 2000 o kakaových a čokoládových výrobcích určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 197, s. 19; Zvl. vyd. 13/25, s. 431).

² Rozsudek ze dne 16. ledna 2003, Komise v. Itálie, C-14/00 (viz [tiskovou zprávu](#)).

Soudní dvůr naproti tomu upřesňuje, že v souladu s právními předpisy Unie by uvedení v jiné části etikety nestranného a objektivního údaje informujícího spotřebitele o tom, že se ve výrobku nevyskytují jiné rostlinné tuky než kakaové máslo, postačovalo k zajištění správného informování spotřebitelů.

Soudní dvůr v důsledku toho dochází k závěru, že italská právní úprava tím, že umožňuje zachovat dvě kategorie prodejních názvů, které označují v podstatě tentýž výrobek, může uvést spotřebitele v omyl, a porušovat tak jejich právo na správné, nestranné a objektivní informace.

Soudní dvůr tudíž konstatuje, že Itálie nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z práva Unie.

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisí nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, je dotýčný členský stát povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komise k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stadiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106